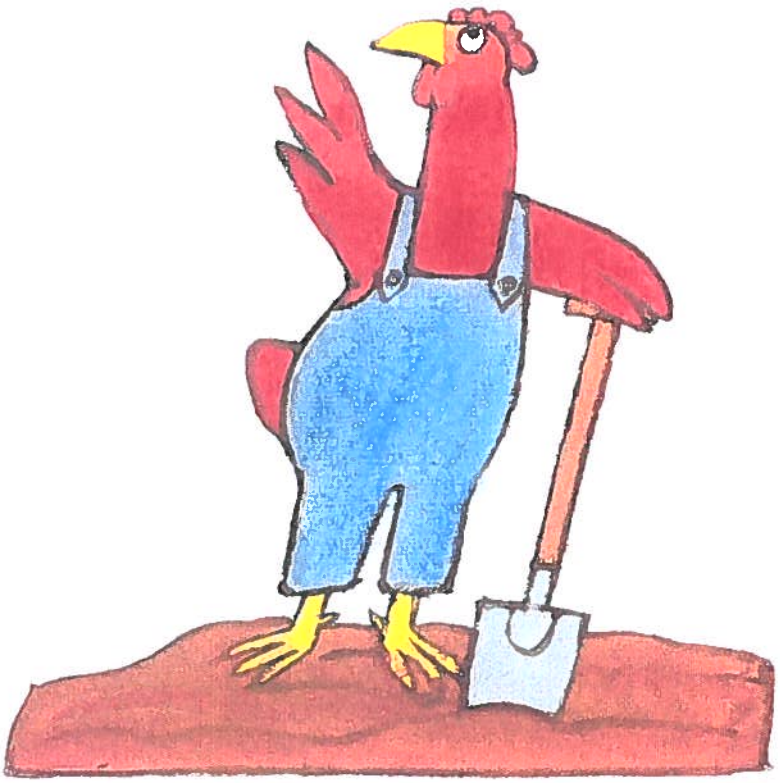
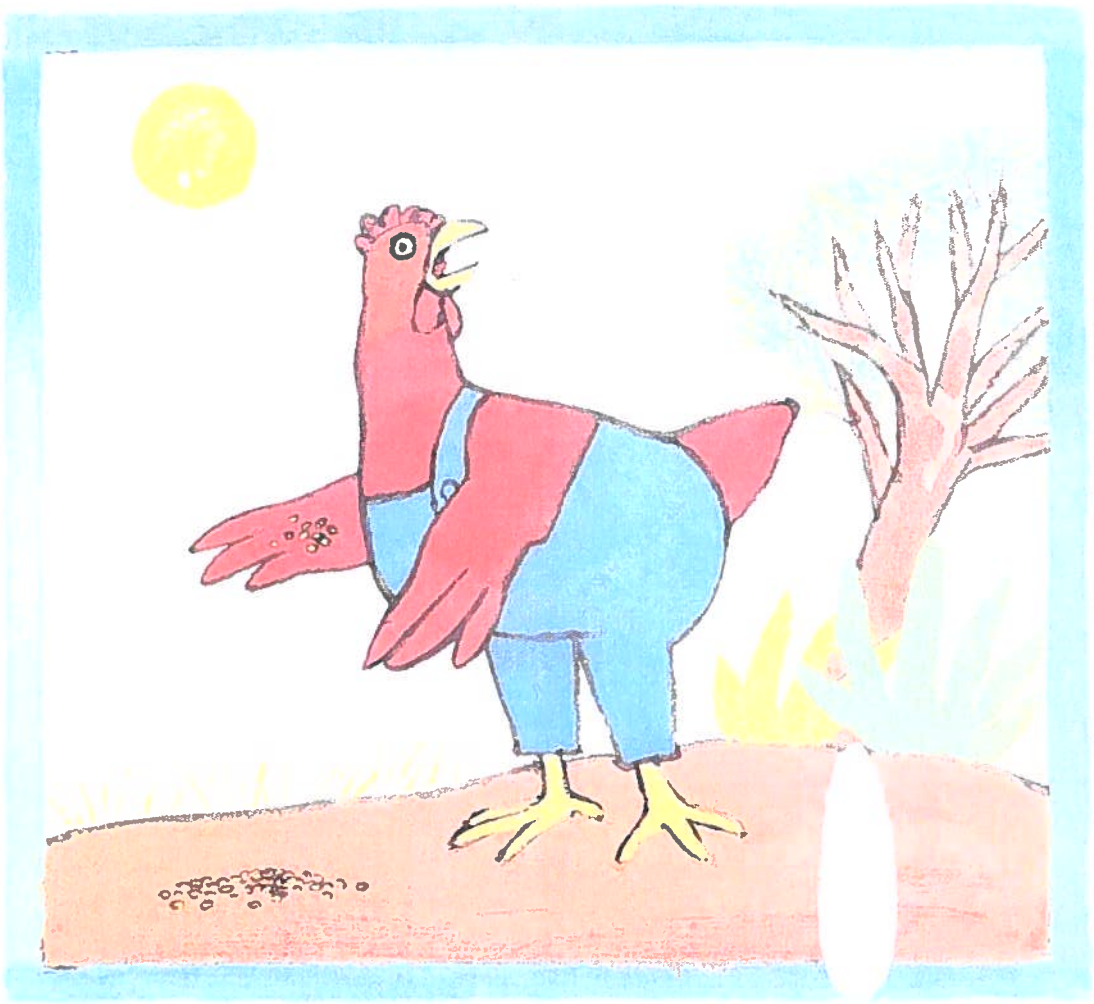
Het rode kippetje

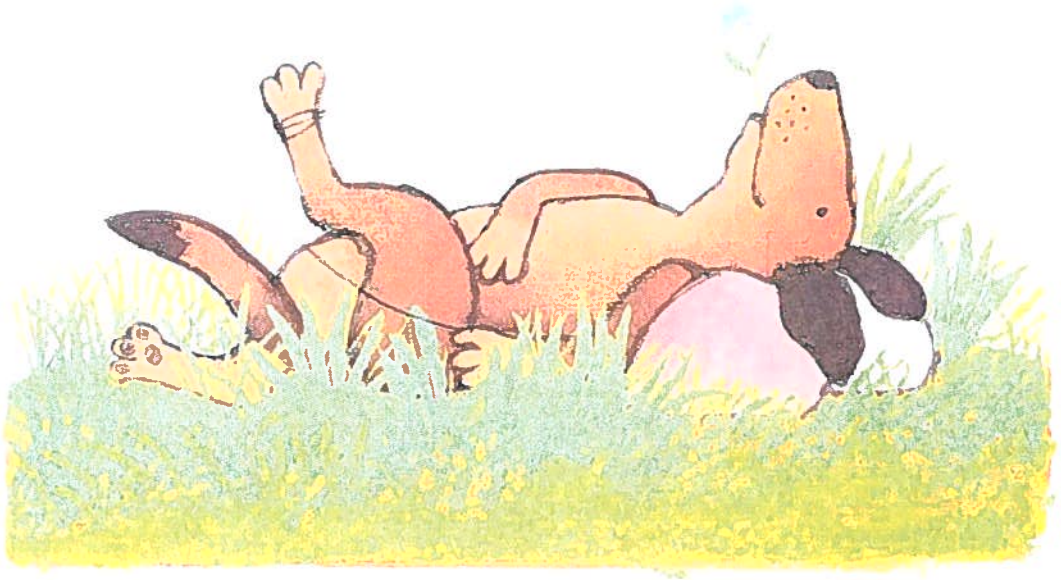

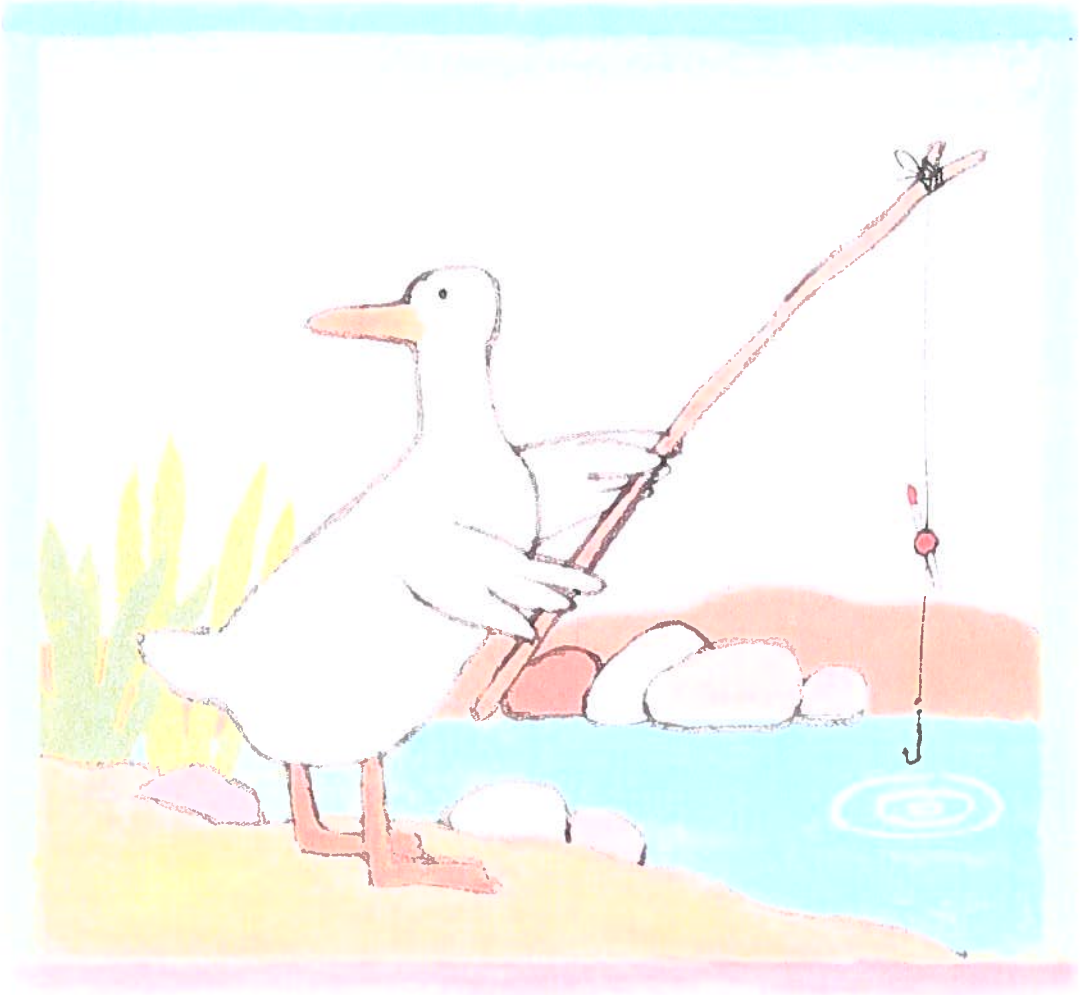
Op een mooie lentedag vond het rode kippetje wat graankorrels op het veld.
'Wie wil mij helpen het graan te zaaien?' vroeg ze.

'Ik niet,' zei de kat.

'Ik niet,' zei de hond.

'Ik niet,' zei de eend.

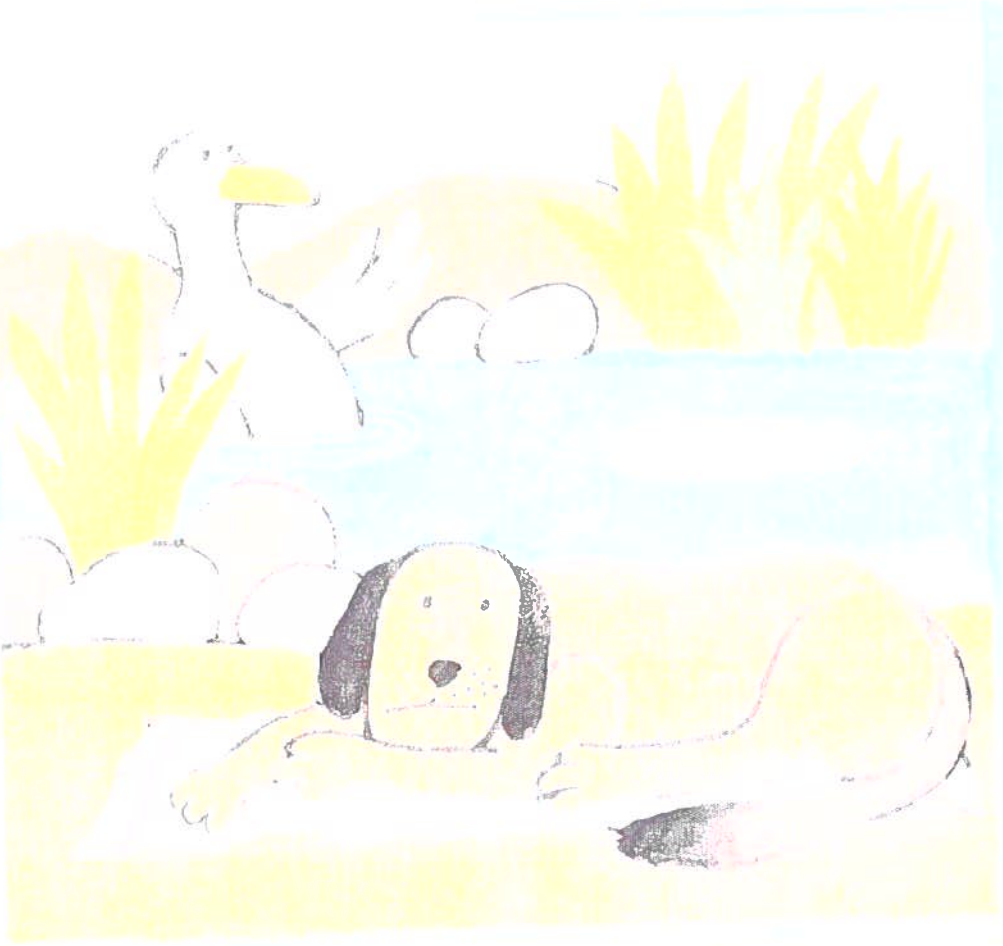
'Dan doe ik het wel alleen,' zei het rode kippetje.
En dat deed ze!

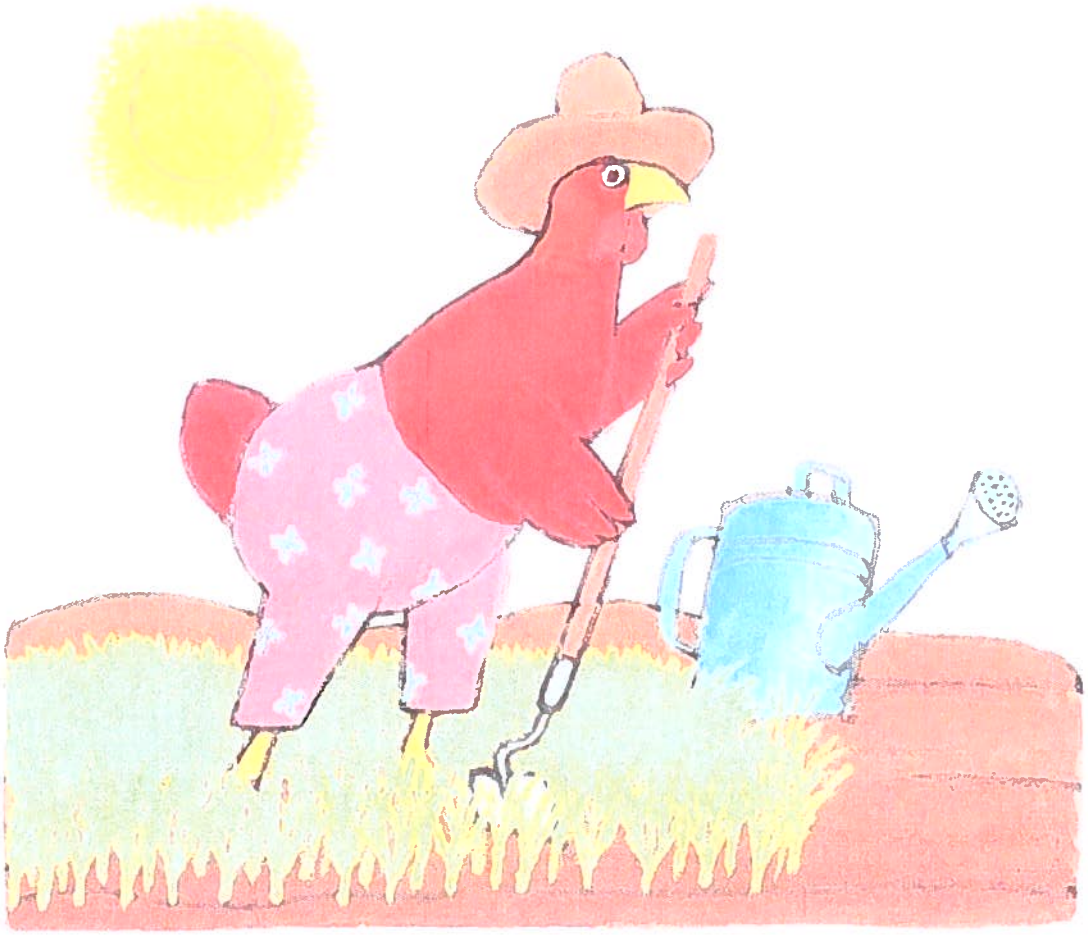
Toen het zomer werd begon het graan te groeien.
'Wie helpt me het onkruid wieden?' vroeg het rode kippetje.

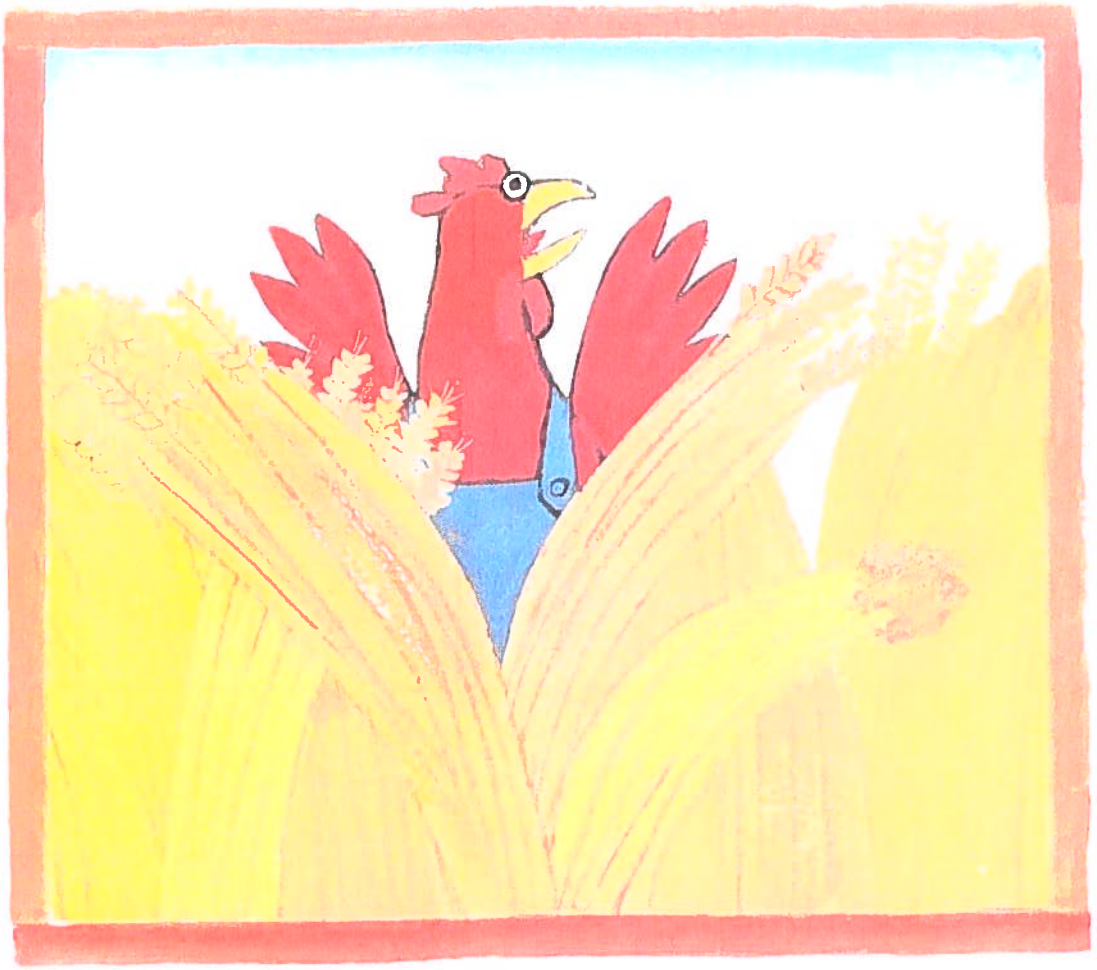
'Ik niet,' zei de kat.

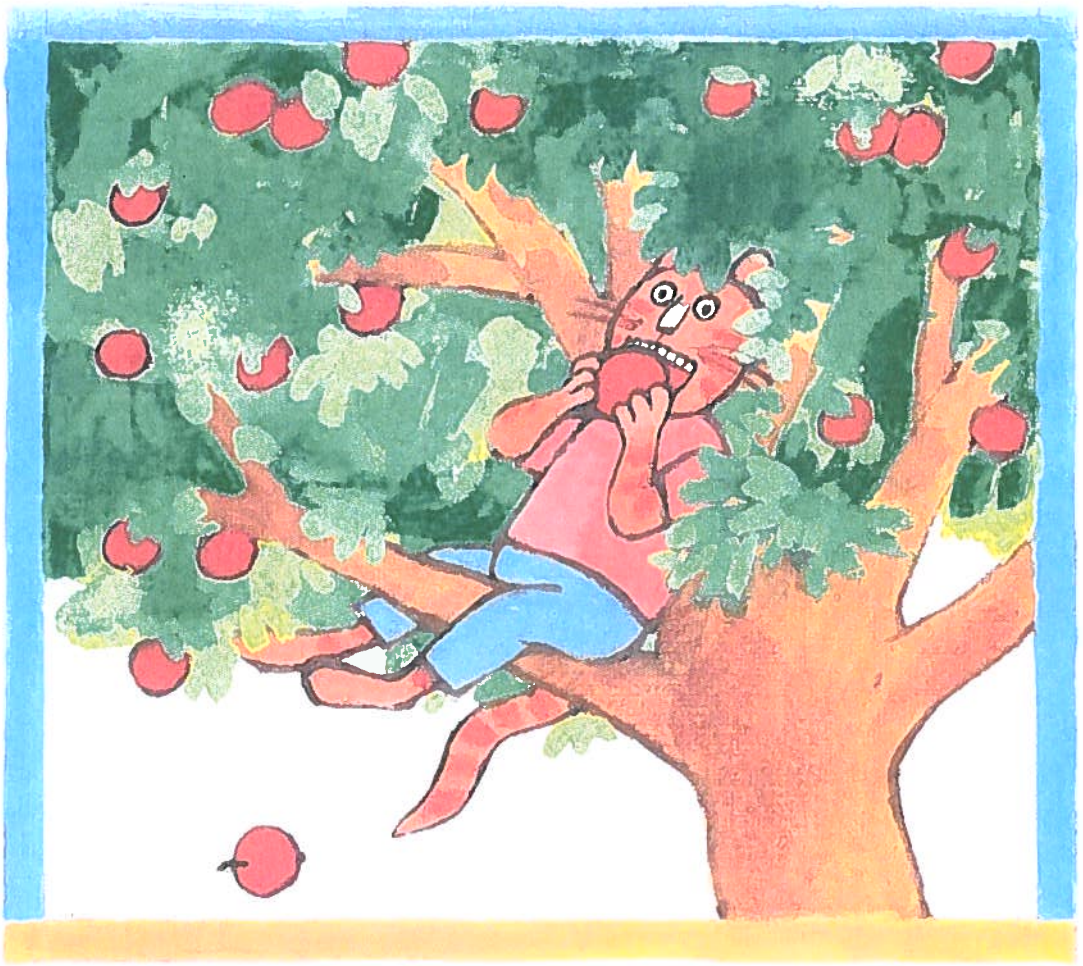
'Ik niet,' zei de hond
'Ik niet,' zei de eend.

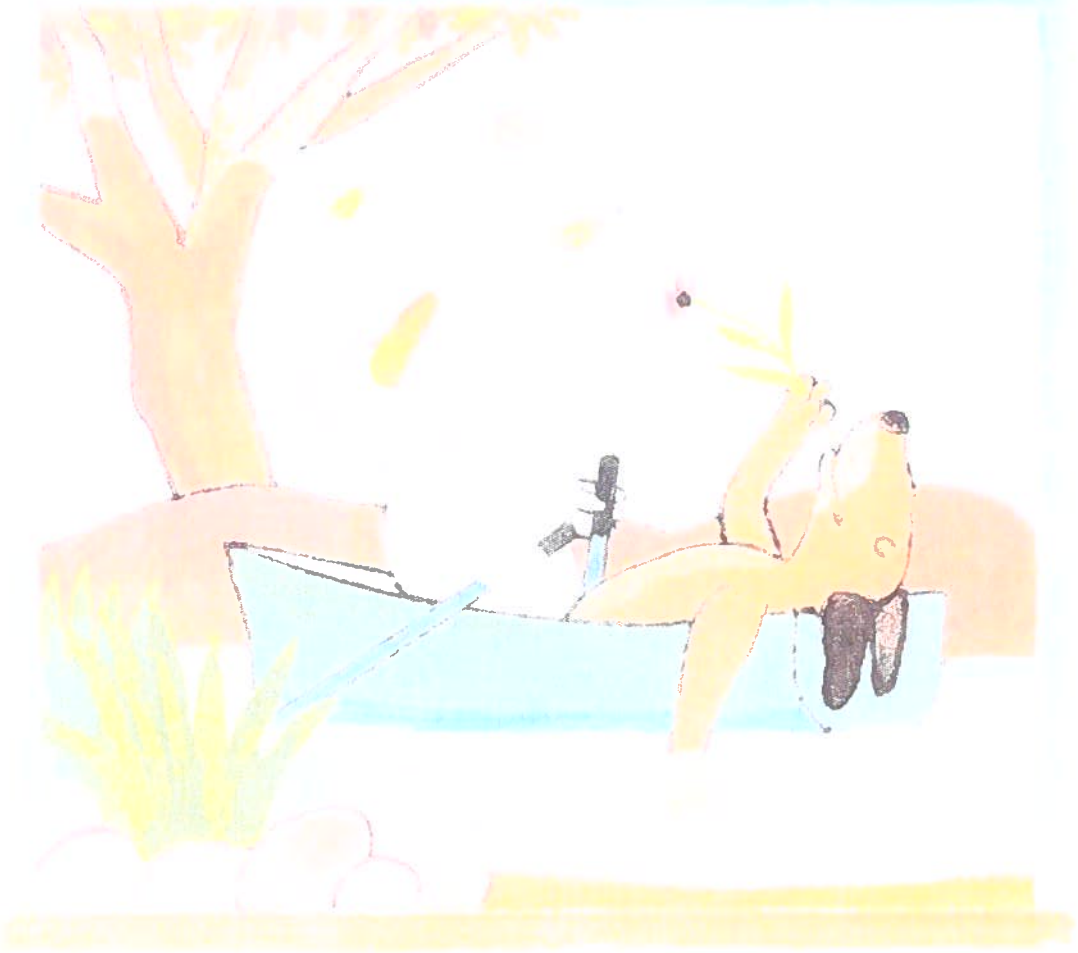
'Dan doe ik het wel alleen,' zei het rode kippetje.
En dat deed ze!

De herfst kwam en het graan was goudgeel en rijp.
'Wie helpt me het graan oogsten?' vroeg het rode kippetje.

'Ik niet,' zei de kat.

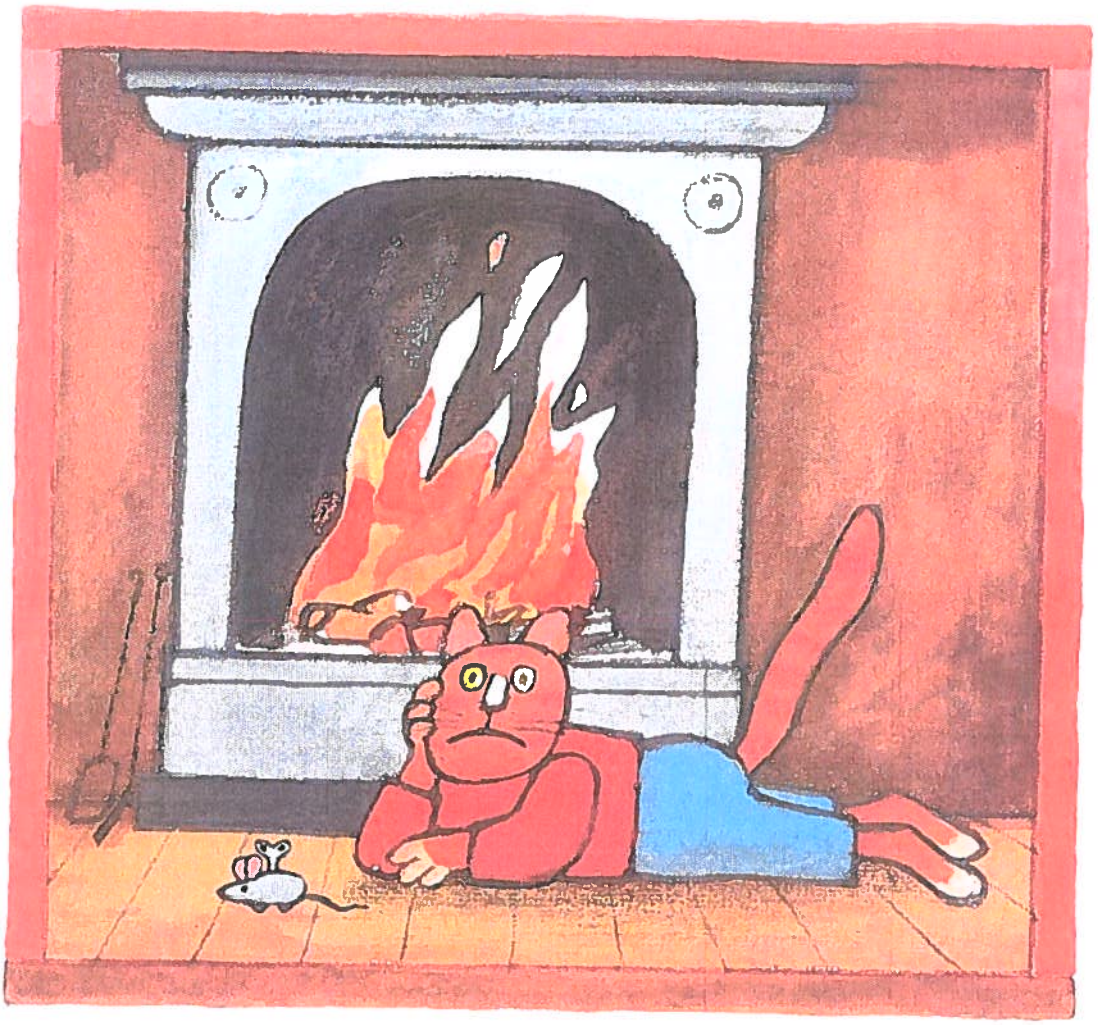
'Ik niet,' zei de hond.
'Ik niet,' zei de eend.

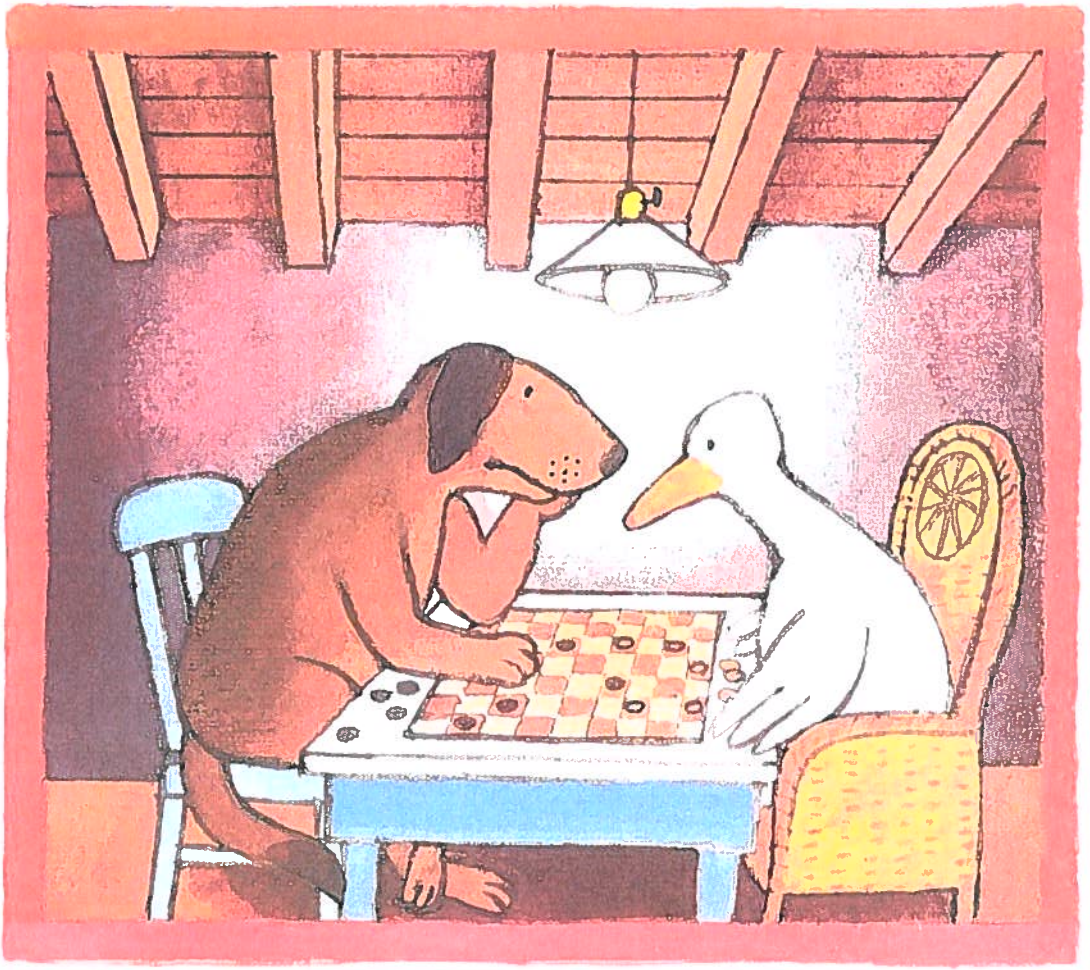
'Dan doe ik het wel alleen,' zei het rode kippetje.
En dat deed ze!

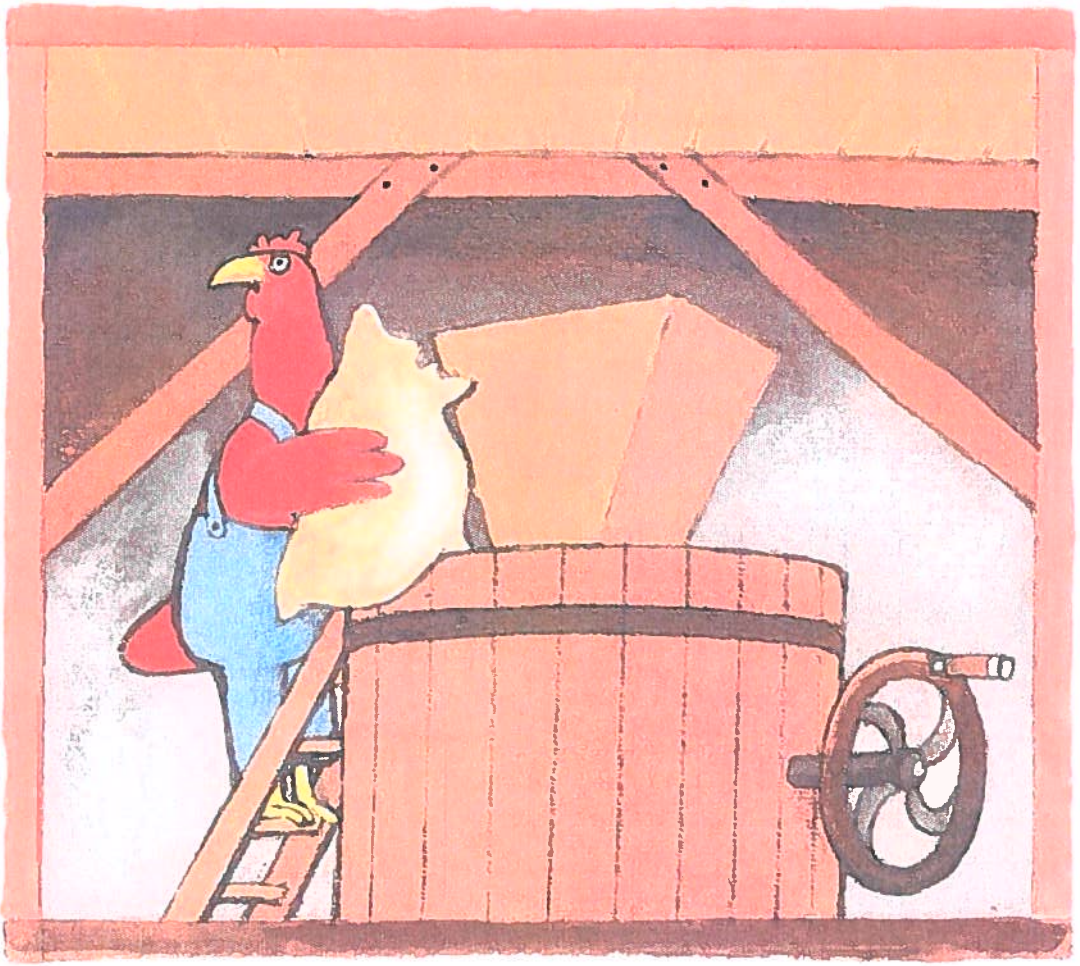
En toen het graan geoogst was, vroeg het rode kippetje:
'Wie wil me helpen het graan tot meel te malen?'

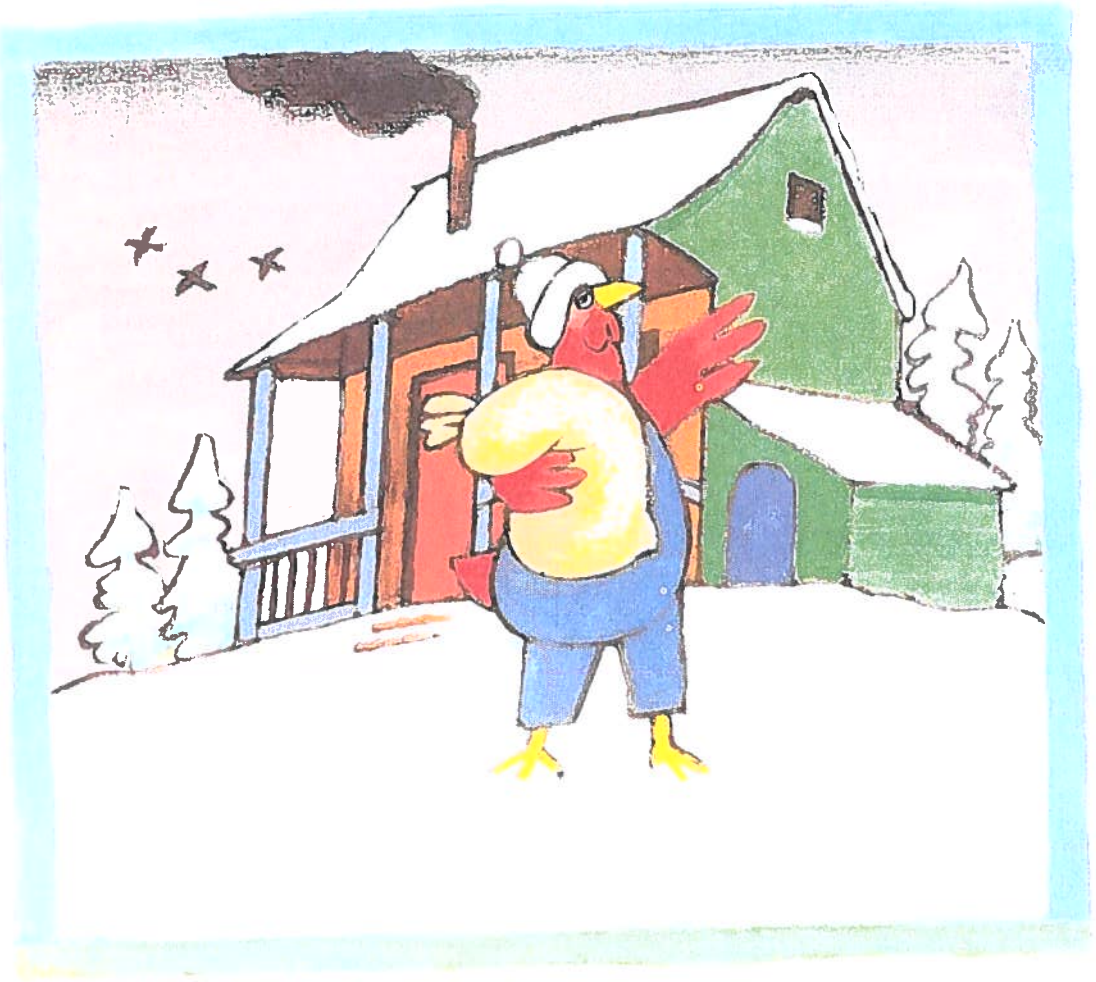
'Ik niet,' zei de kat.

'Ik niet,' zei de hond.
'Ik niet,' zei de eend.

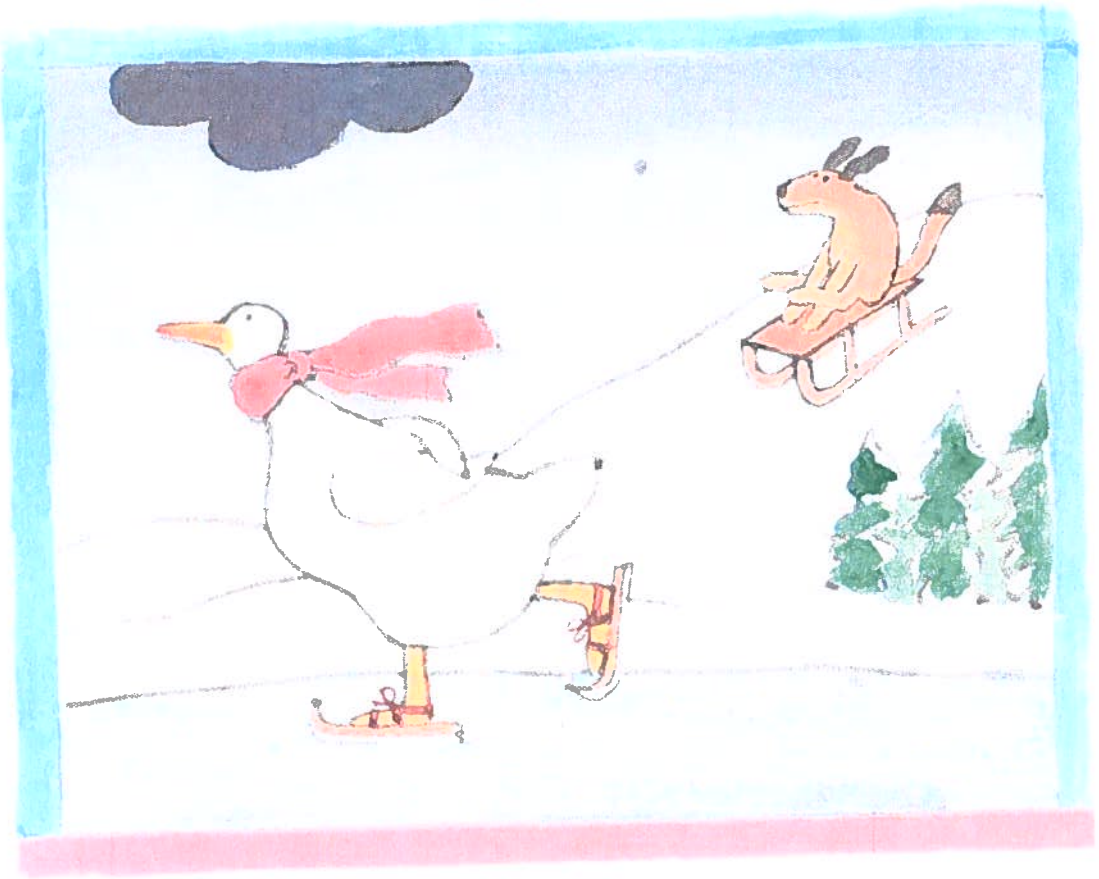
'Dan doe ik het wel alleen,' zei het rode kippetje.
En dat deed ze!

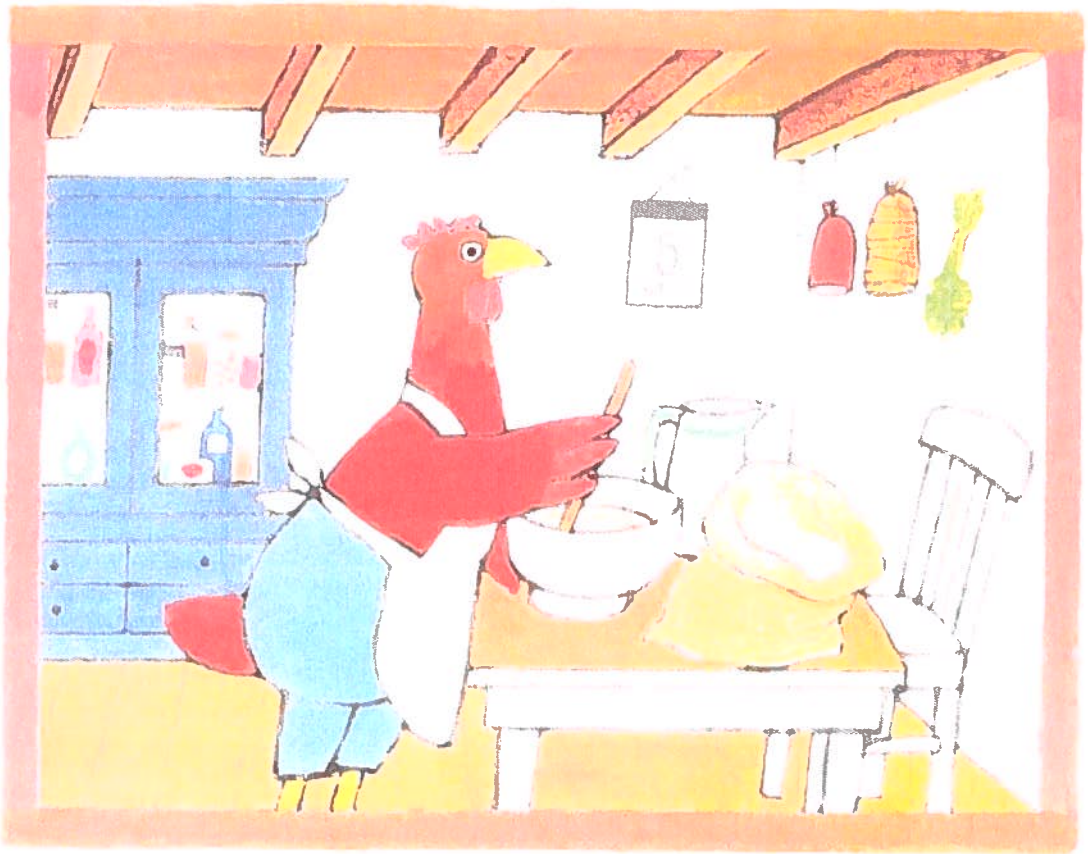
Op een koude winterdag haalde het rode kippetje
het meel uit de schuur.
'Wie helpt me om van het meel brood te bakken?'
vroeg het rode kippetje.

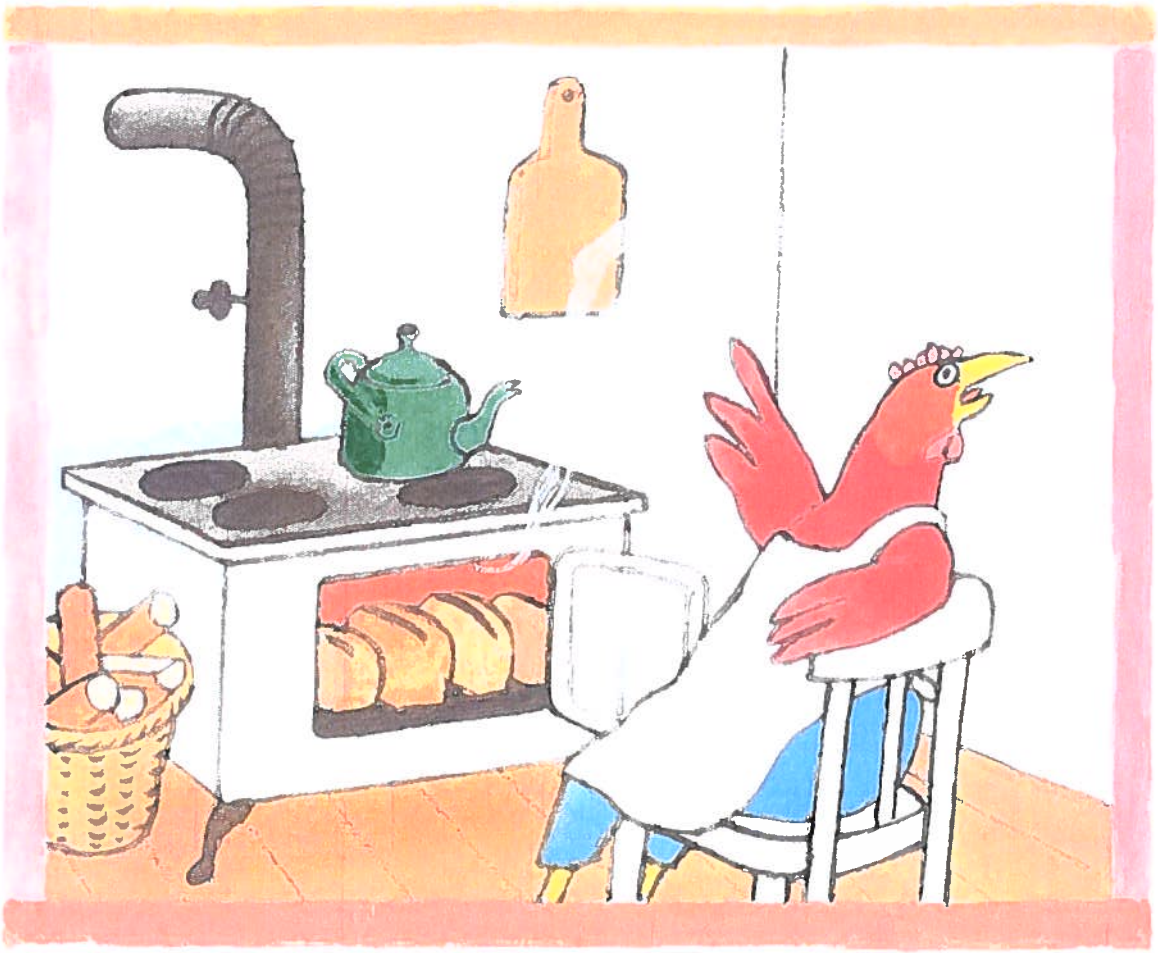
'Ik niet,' zei de kat.

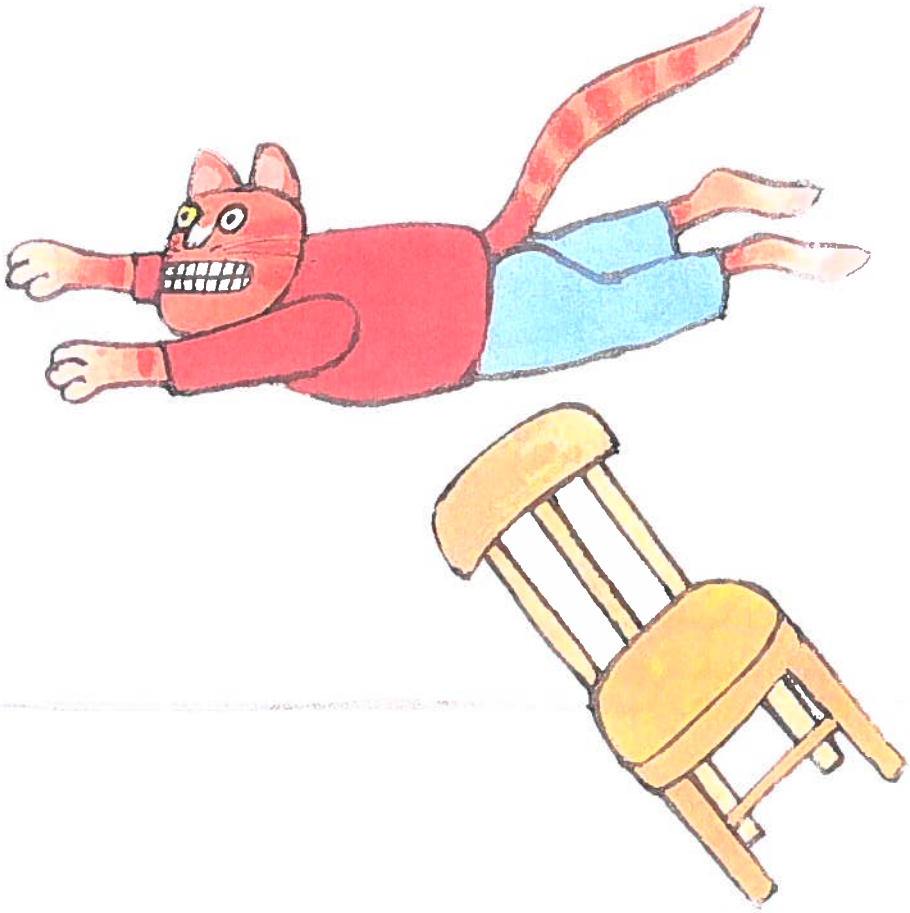
'Ik niet,' zei de hond.
'Ik niet,' zei de eend.

'Dan doe ik het wel alleen,' zei het rode kippetje.
En dat deed ze!

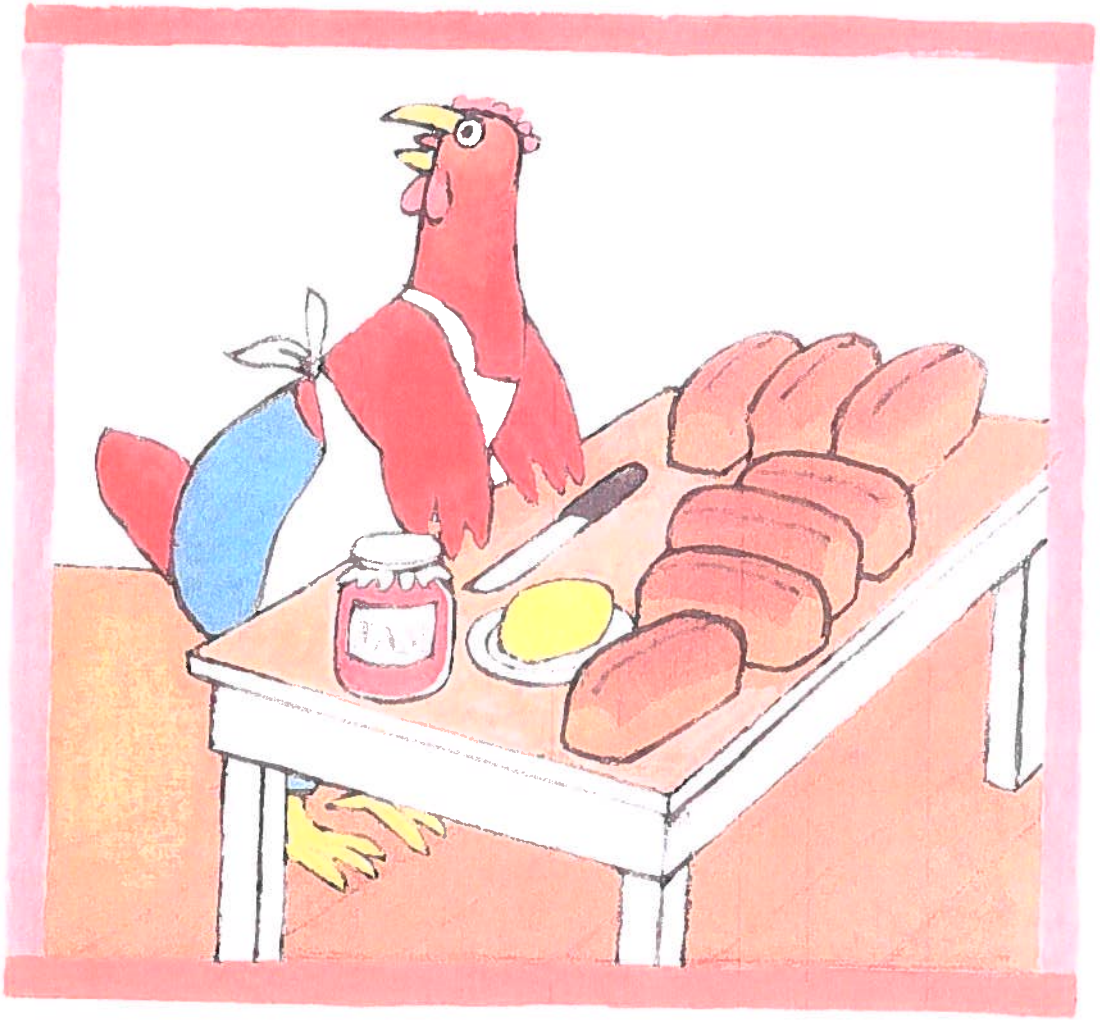
Al spoedig rook het verrukkelijk naar vers gebakken brood.
'Wie helpt me het brood op te eten?' vroeg het rode kippetje.

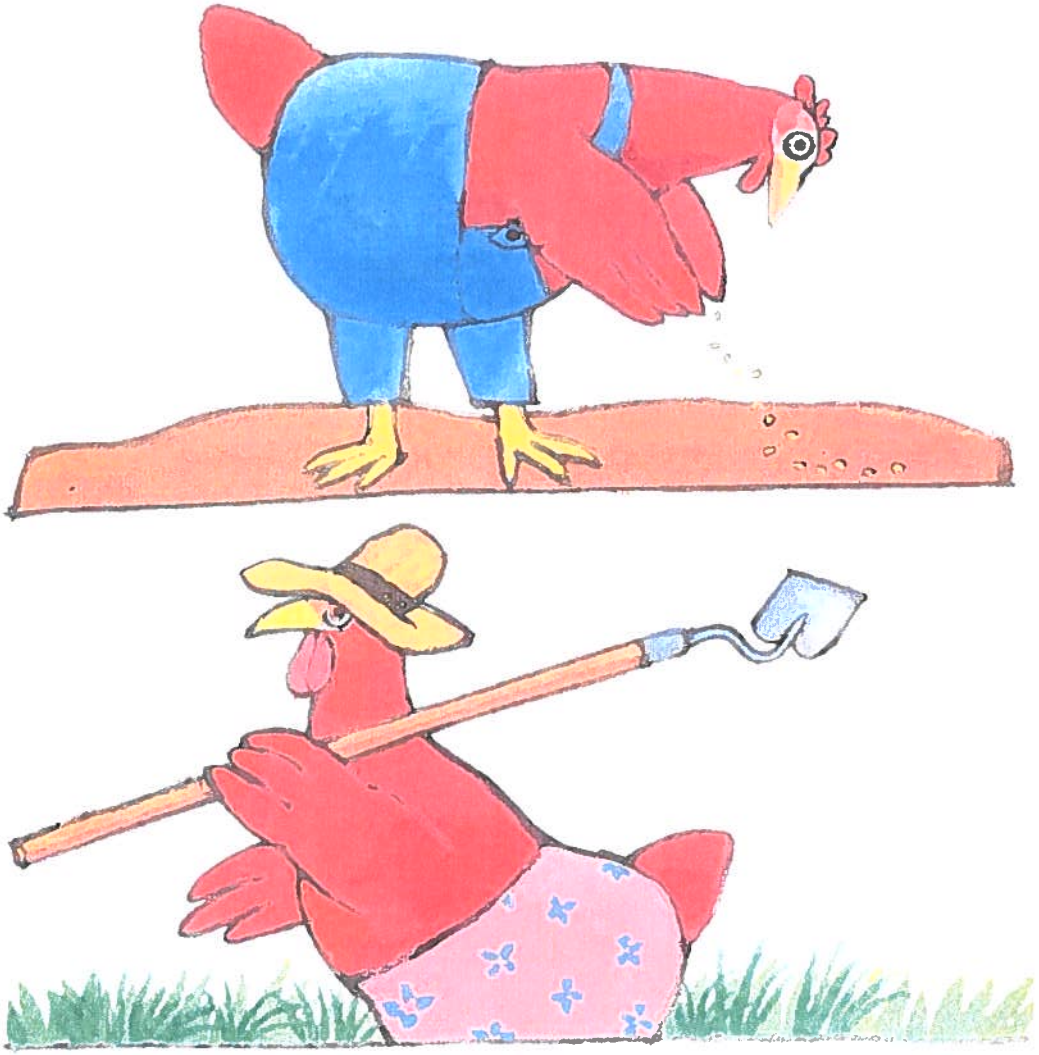
'Ja, ik!' zei de kat.

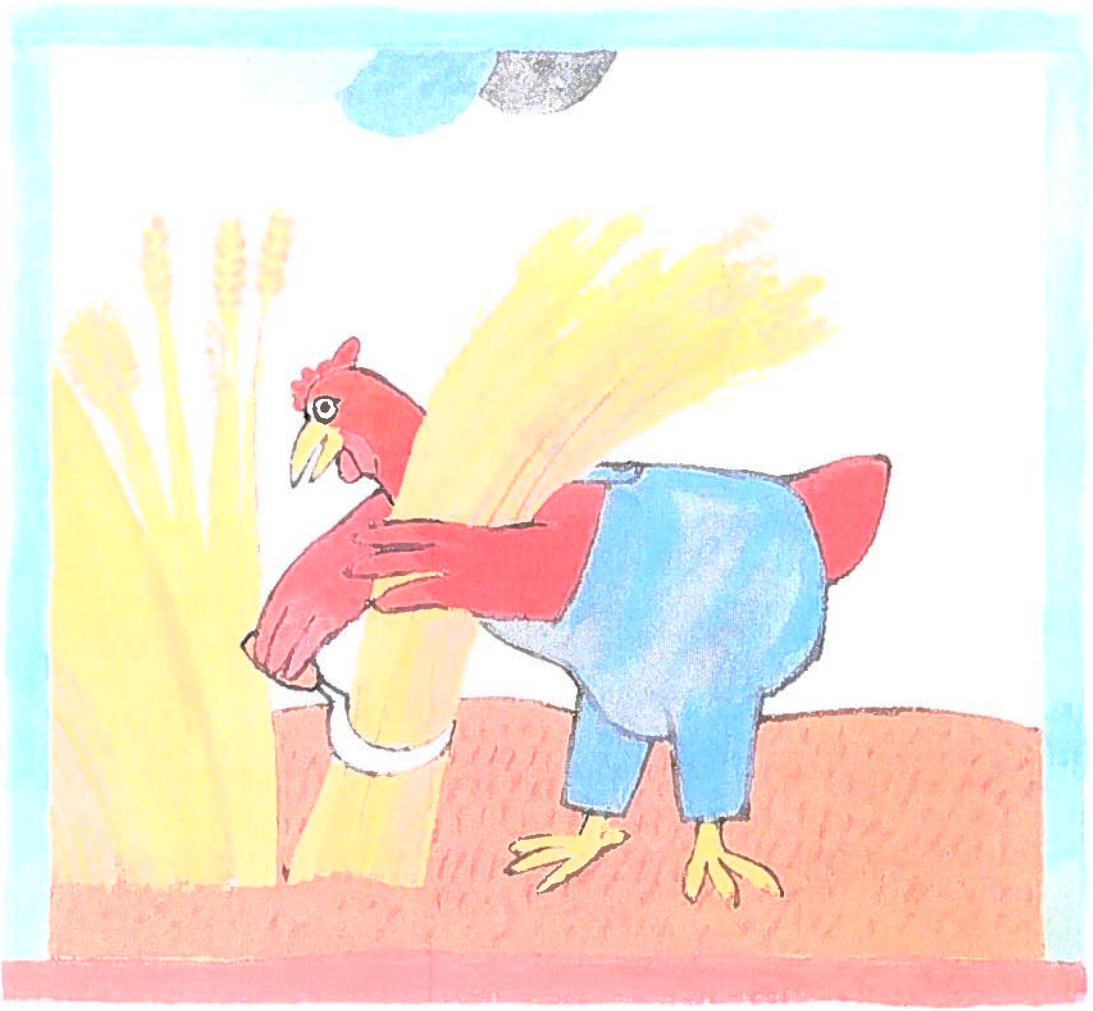
'Ja, ik!' zei de hond.
'Ja, ik!' zei de eend.

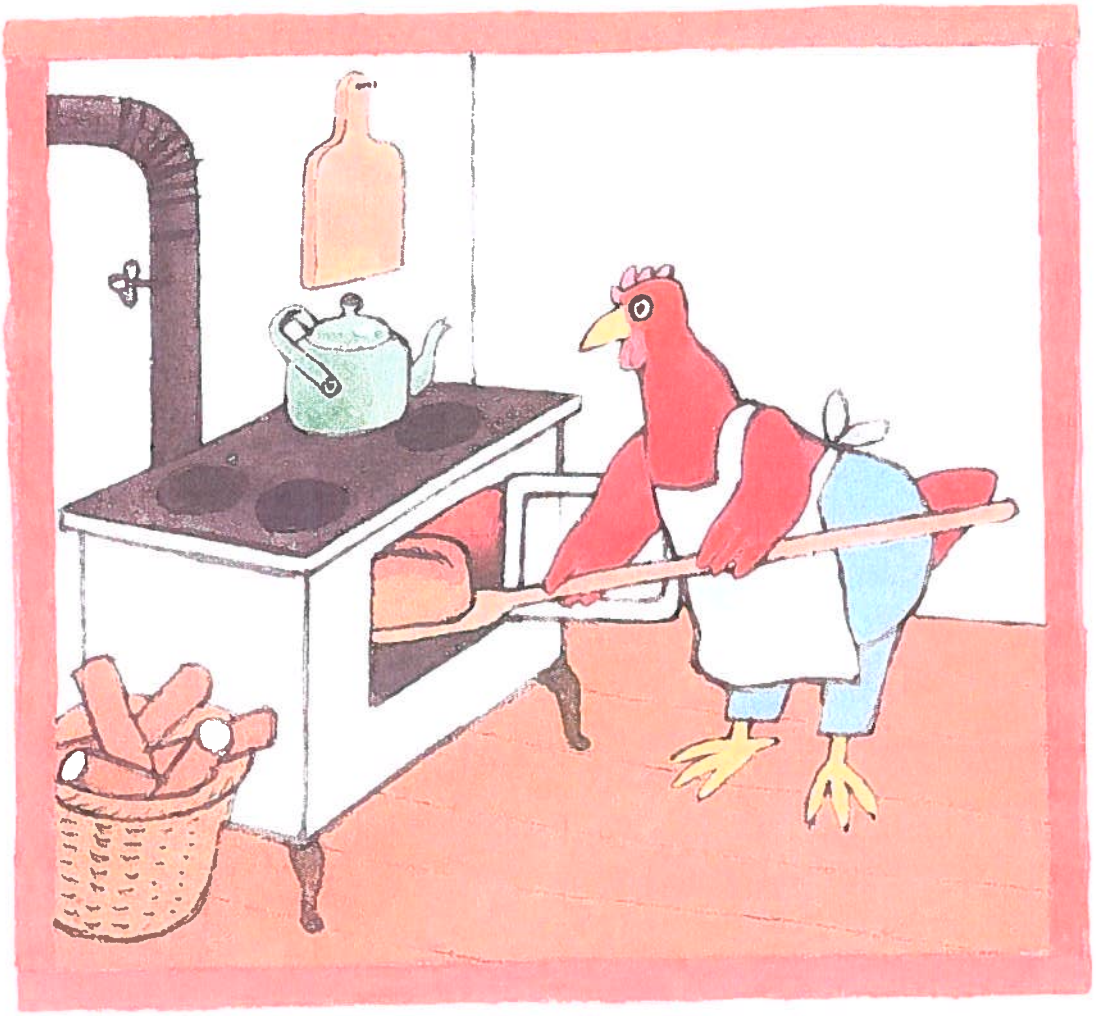
'Nee hoor,' zei het rode kippetje.
'Ik eet het helemaal alleen op.

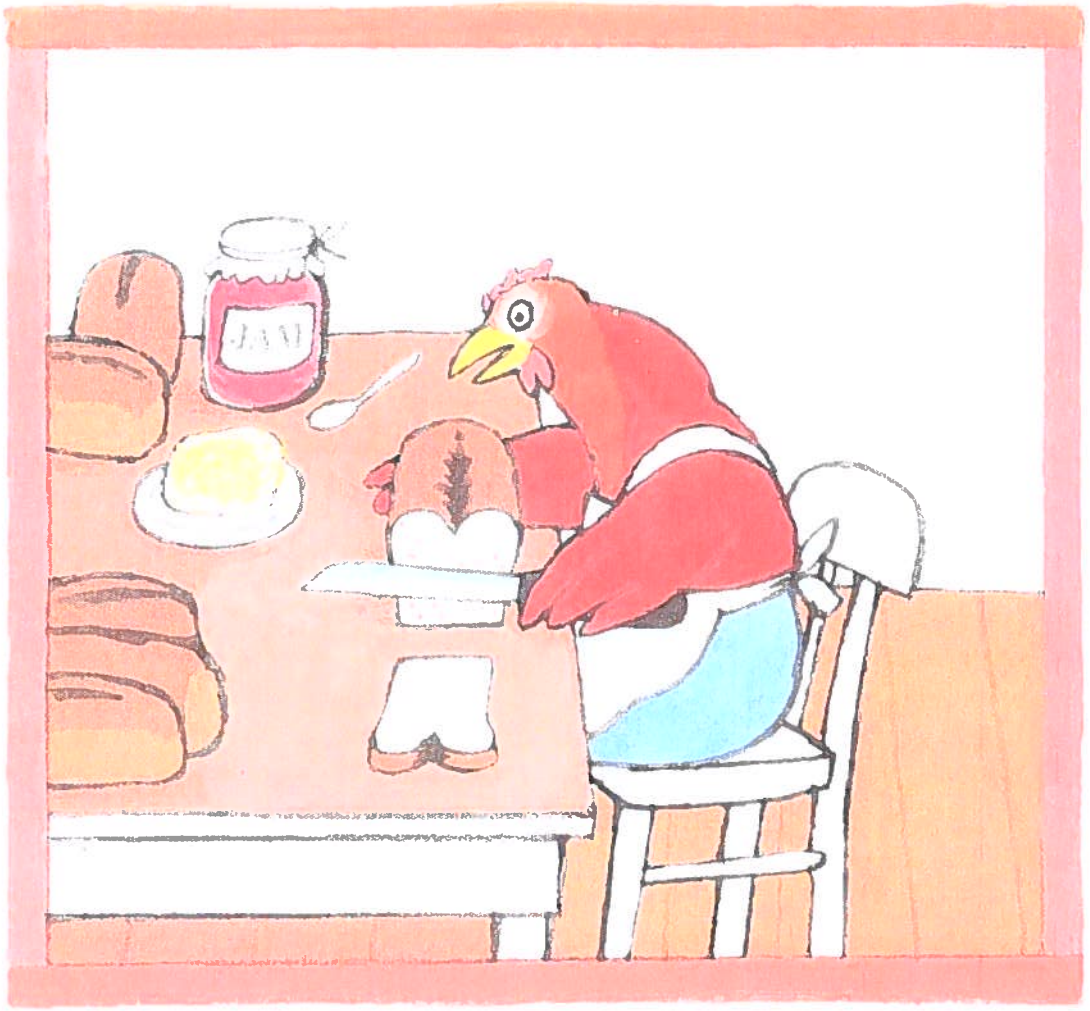
Ik heb het graan gezaaid en het onkruid gewied.

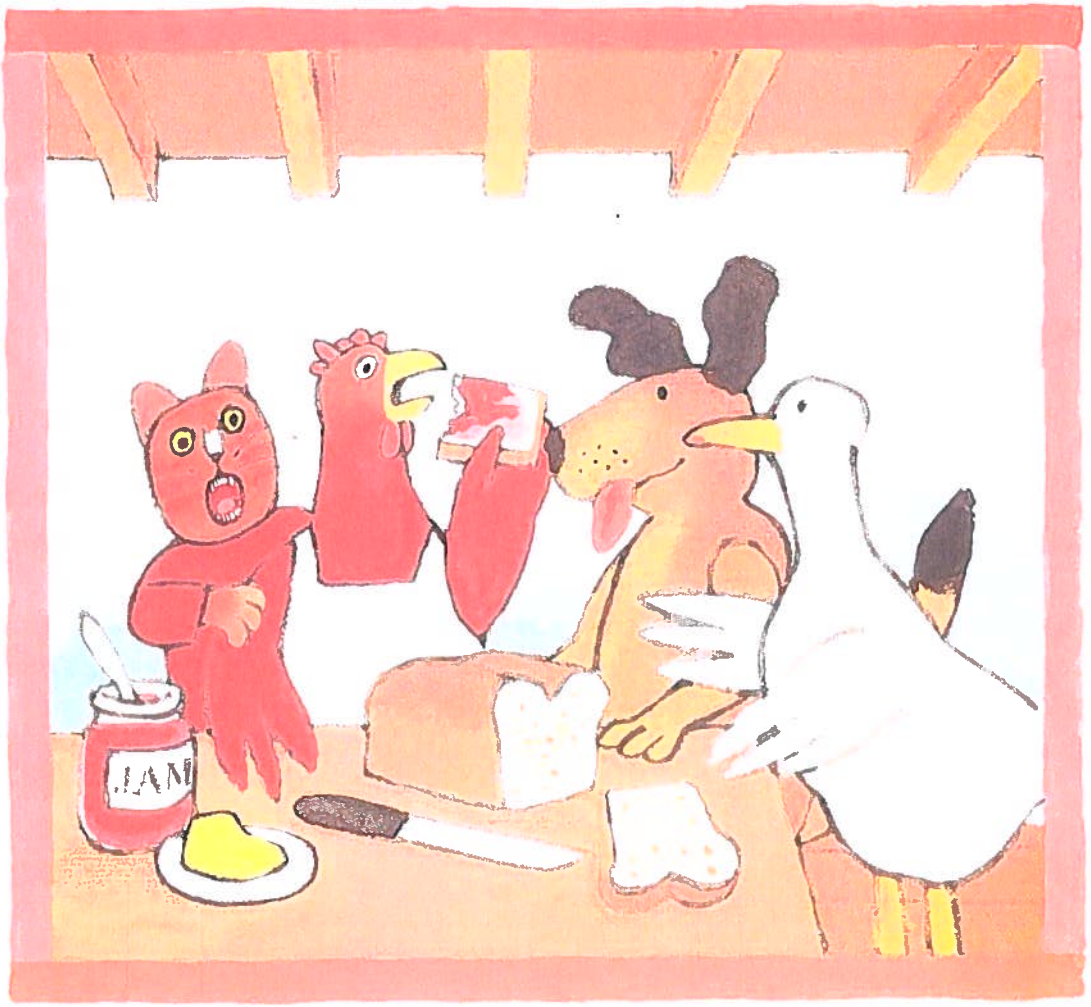
Ik heb het graan geoogst en er meel van gemalen.

Ik heb van het meel brood gebakken

en nu eet ik het helemaal alleen op.'

En dat deed ze!